

Mesiánská horečka v Izraeli

Budete-li bloudit v židovské čtvrti Jeruzaléma, upoutají vaši pozornost na mnohých domech transparenty představující zářící vycházející slunce s hebrejským nápisem: "Připravte se na příchod Mesiáše!" V ortodoxních židovských školách uslyšíte zpěv dětí: "Mashach ahsahaf! - Mesiáši, přijď nyní!"

V Izraeli žijí lidé, kteří mají vedle postele složený sváteční šat. Chtějí být připraveni až přijde Mesiáš, aby mu vyšli připravení vstříc.

Ortodoxní žid Meir Baranes plánuje před zdí nářků proti Bohu demonstraci. Bude naplněna voláním: "Pane světa. Co máš proti židům? Proč jsi nás po 2000 rocích uvedl do diaspory a neušetřil jsi nás od vyhlazení šesti milionů židů v holokaustu. Žádáme od Tebe, abys nám poslal Mesiáše nyní!"

Objevuje se starodávná touha.

Více a více mladých Izraelitů zjišťují dnes, že stoleté představy o Ježíši, se kterým nemohli nic počít, se ubíraly po nesprávných cestách. Poznávají, že k Bibli nepatří jen 5 Mojžíšových knih a knihy proroků, ale též i čtyři evangelia a ostatní knihy Nového Zákona, a že nejsou vůbec antisemitské. Tuto knihu napsali přece židovští pisatelé o svém Mesiáši pod názvem "Radostné poselství". Touha po Mesiáši roste v mnoha židovských rodinách. Prožívají krizi své identity. Ptají se, kdo jsem já. Mám se považovat za křesťana? Držím se dál židovských zákonů, i přesto, že starožidovské zákony nejsou už prostředkem vykoupení, ale slouží více jako cesta pro domácí pořádek, pro nový život. Udržování nebo překračování tory nejsou podmínkou, zda dosáhnou nebeského království. Skutky vykonané jen dodržováním zákona nemůže být žádný ospravedlněn. Chtěl bych vysvětlit zákon, jak to učil Jeshua - Ježíš. On Syn Boží mě více přitáhl k Bohu. Nechtěl bych se ani vzdálit mým nežidovským bratřím ve víře, protože v Ježíši Kristu všichni židé i křesťané jsme jedno.

Tito lidé se narodili částečně v Izraeli, jiní přišli jako přistěhovalci. Mnozí z nich ztratili své příbuzné v Holokaustu. Někteří žijí v kibucích. Na mesiánské židovství se dívají mnozí skepticky.

V 55-ti mesiánských komunitách žije asi 4000 mesiánských židů. Zde se hodně modlí. V Jeruzalémě se např. jednou v měsíci slaví poslední večeře. Mladý kazatel Menachem Kalisher založil mladé mesiánské společenství. Každou sobotu se shromažďuje 50 věřících židů i nežidů, aby chválili Jeshua, Syna Božího. Mesiánský žid vyznává: Zakouším pravidelným studiem Bible vedení Jeshuovo. Vírou v něho mohu růst, přijímám jeho sílu, následuji jeho vůli. Mohu obstát v tvrdých chvílích života. Můj důležitý cíl života je služba nemocným. Děkuji Ježíši Mesiáši, že mě vyvedl z obávané židovské temnoty a vede mě jako světlo.

Část mladých Izraelců se ptají na Mesiáše. Přes dvatisíce let čekají. Židovský národ prožil velké pohromy. Ale Bůh na ně nezapomíná. Vzbuzuje v myslících hlavách touhu po Mesiáši. Ptají se: Nebyl Ježíš přece jenom ten příslibený Mesiáš? Čekat dále do nekonečna se jim zdá nesmyslné. Cítí se být Bohem podvedeni? Zrazeni? Tím Bohem, který v jejich dějinách k nim promlouval a poskytoval jim svou ochranu v zapeklitých situacích. Zachránil je svou mocí proti všem pohanským vládcům. A nakonec z tohoto národa vyšel Mesiáš Spasitel podle plánu Boha.

Potkávám v naší curyšské čtvrti hodně židů obřadně oblečených, s celými rodinami světi sobotu. Nedívám se na ně s pohrdáním, ale s modlitbou, aby toho Mesiáše, který už přišel poznali a spolu s křesťany

dosáhli spásy. Tu přinesl a nabízí nám Mesiáš - Ježíš. Ovšem tato pravda ani mnoha křesťanům není jasná.

Krásný člověk potřebuje krásu.
Krásou budete obklopeni
celé prázdniny, celou dovolenou.
Čerpejte...

Přání

Být rozhlednou
co zvedá výš
a víc uvidíš

Být studánkou
co přitahuje blíž
a víc se osvěžíš.

Být mořem
co léká i láká
a víc zakusíš.

Být polem
co dává i čeká
na zrna i na člověka.

P. Dominik Doubrava

Krásné dny prázdnin a dovolených
plné chvil blízkosti Boha i dobrých lidí!

*přeje Otec Josef
Šmátek*

Z naší kroniky

Po velkých církevních svátcích, po zdařilé pouti do Říma, po velké účasti na exerciciích a na pouti v Einsiedeln, kde jsem byl mile překvapen dvacetičlennou skupinou krojovaných. Za všechno a všem děkuji.

Těž Otec Richard Čemus, rektor orientálního institutu v Římě vás oslovil svým kázáním. Kladná reakce na jeho slova byla slyšet i po závěrečné májové pobožnosti v Magdalenenkappele, kde účinkoval pěvecký sbor z Brna. Děkuji všele brněnským chlapcům a děvčatům - zpěvákům. Ti pod taktovkou svého sborníka, pana Josefa Veselého svým zpěvem obohatili, rozmnožili slávu Boží a Jeho Matky Panny Marie i lidským uměním. I jim a všem patří moje srdečné poděkování. Hned se ptali, jak to bude vypadat příští rok v roce 2001. **Termín na pout'** do Einsiedeln jsem už zajistil na **13. května 2001**. Je to daleký termín, ale je lépe, když se naše tradiční pout' dostane i do vašich kalendářů jasným číslem.

Všechny vaše náboženské památky a slavnosti jsou zastavením na cestě k Bohu. Mnoho lidí si snad myslí: Bůh je pro nás vyřízený. Co nám může dát Církev, která hlásá neustále stejná slova. Mnoho mladých lidí si myslí: Církev nás ztratila. Ale ruku na srdce: neztrácí se mladý člověk, který ztratí víru v Boha? Ohlíží se potom po různých náhražkách, hledá něco nového v sektách, popřípadě kultu svého těla s cílem co nejvíce užít, po nás ať přijde potopa. Mám obavy, aby ta "potopa" nestrhla dřívě je a nepohřbila je. Dokud žijeme, máme vždycky velkou možnost držet se slov Kristových. Jen slova Ježíše Krista dávají hlubokou naději a ten, který vstal z mrtvých říká: Slova má nepominou. Kdo je moudrý, hledá, vrací se stále k Bohu a ve slovech Kristových hledá a nalezne záchranu. Vysmějte se těmto slovům, ale nejlépe se směje, kdo se směje naposled.

K začátku nového tisíciletí hovoří apoštol Pavel:

Co mohu v krátkosti sdělit?

O plnosti Krista, který proměnil můj život naruby, mohl bych mluvit celé hodiny. Mé kázání mělo úspěch - ne kvůli tomu, že jsem hodně mluvil, nýbrž že jsem trpěl, protože jsem narážel na odpor a byl pronásledován. Koneckonců jen to dalo mé řeči pronikavou sílu, neboť tím ve mně rostl Kristus. Je pravda, co jsem napsal ve svém listu Galatánům: "Spolu s Kristem jsem ukřižován. Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus." Ale nežil by tak ve mně, kdyby neočekával, že pro něho tolik vytrpím.

Co vám mám poradit na počátku tisíciletí? Musíte si poradit především sami, neboť vy znáte svou dobu. A nakonec musíte stejně naslouchat Kristu Pánu jako jsem já naslouchal. Divám-li se správně na vaši situaci - pak vám, členům církve chybí především důvěra a to taková, jež spočívá na víře.

Máte dojem, že víra a církve mají stále menší vliv a význam, že to s opravdovými hodnotami jde stále s kopce? Míváte dojem, že církve dělají téměř všechno špatně? Nemáte žádný dobrý pocit ze svých hodnot? Za tím vším se přirozeně skrývá nedostatek víry v Ježíše Krista. Nevěříte, že vás posílá do těchto poměrů, že v nich od vás něco očekává a že počítá i s touto tíživou situací? Nevěříte, že může všechno.

Pokuste se vžít do mého postavení: Když jsem vyrazil na svoji první misijní cestu do Turecka, byl jsem malý člověk proti celému světu. Na jedné straně byla mocná Římská říše. Ta sice ponechávala každému na vůli, aby byl šťastný podle své představy. Vládla rozsáhlá náboženská svoboda. Avšak křesťanské poselství stálo v naprostém rozporu s liberálními hodnotami tehdejší společnosti. Tehdy převládalo soukromé a státní sobectví, vládl zákon silnějšího, byla rozšířena tzv. "Volná láska", hemžilo se to všude homosexuály a soucit se slabšími byl náramnou výjimkou. Vystoupit s poselstvím horského kázání proti tomuto životnímu stylu bylo náramně těžké. Dokázal jsem to jen proto, že jsem se dal Kristem uchvátit. On mě srazil z koně. Jste snad ještě na koni a chcete opírat víru o státní pomoc a s její podporou ji také šířit? Víru lze opírat jen o *dobrotu, trpělivost, pokoru a o trpělivé snášení utrpení.*

Já měl proti sobě kromě římského státu, ještě i synagogu. Vždyť jsem žid. Co jsem kázal, to nechtěli moji souvěrci slyšet. Docela je chápu, byl jsem pro ně bludařem. Stál jsem proti světu. Kdybych býval dupal, jak bych mohl dojít úspěchu, pak bych to asi ze zoufalství zabalil. Zcela jsem se svěřil Kristu, který mě vyslal na cestu.

Vím, že jsem vzdálen dosažení Kristova ideálu. Pro něho byli děti, nevzdělaní a chudí prvotřídními Božími dětmi. Já jsem, bohužel, velmi vzdělaný a chudý vlastně také nejsem, i když jsem si na chléb vydělával sám. Kdo může pracovat, není chudý. A nebyl jsem ani dítě, nýbrž

hloubavý člověk. Přesto vím, že Kristus mě přijal. Máte-li strach, že křesťanství nemá žádnou budoucnost, pak se prostě ptejte, jací jste. Jste děti, chudí, hloupi? Ptejte se sami sebe, co to pro vás znamená: být prostý, upřímný, naivní a v tomto smyslu i hloupý - tak spontánně a nezkaženě jako dítě, tak chudě jako žebrák. Možná jste ve vlastních očích příliš chytří, příliš dobře zajištěni, až příliš - stařecky - chytří.

Mějte, prosím před očima, že ti, kdo od mých dob nejvíce během dějin ovlivnili kulturu, nechtěli vůbec nic změnit ve světě, nýbrž chtěli jenom před Bohem správně žít a přece změnili svět poměrně dost. Myslím na Benedikta, Františka z Assisi, Ignáce z Loyoly. Ale i na ženy jako Mary Wardovou, Edith Steinovou nebo Hildegardu z Bingen.

To můžete dokázat i vy, když se nebudete pořádkem vidět, jak stojíte proti zlému světu, nýbrž, když se budete jen ptát? Co je pro mne Boží vůle zde a dnes. Nebojte se. V církvi byly horší časy než ty vaše dnes.

Z dopisu od P. Meda z Indie:

Právě dnes jsme šli na poštovní úřad, kde nám řekli, že je tam doporučený dopis, který přišel před měsícem. Ale s pomocí Boží to přišlo. Děkuji vám všem srdečně za tuto pomoc. Potřebuju pomoc, protože bída je veliká. Celá Indie je veliká a přitažlivá, ale uvnitř je to špatné.

Jak je to s námi? Máme devět škol zde v Imphalu. Více než 15000 žáků. Při zkouškách máme všechna první místa, ale je to nespravedlivé. Ti hlavní ví, jak si koupit lepší místo. Několik skupin vydírá kde může. Před desíti lety zabili jednoho kněze, ale církve neudělala společný krok. Všechno se prominulo a partizáni vydírali dál, kde mohli. Chtějí peníze na koupení zbraní a zbavit se indické vlády a naplnit si kapsy. Všichni se rozhodli nedat nic a hrozíme zavřít naše školy. Oni ví, že by to byl pohřeb výchovy dětí i těch nejhlavnějších rodin. Právě jsme to oznámili, ale uvidíme, jaká bude muzika. Je to proti zásadám morálního života. Máme právo a moc dobrých lidí na naší straně. Doufáme v pomoc naší dobré božské Matky.

A já pracuji pro ty nejchudčí, ale sleduji ten cirkus, který je vážný.

Naše děti, sestřičky a doufám také kněží se za vás modlí a já vám děkuji jménem těch nejchudších, kterým pomáháte.

Váš v srdci Páně

(P. Medovi jsme zaslali 8088,-sFr)

Milí přátelé a dobrodinci kostela sv. Terezie,

chci vám upřímně poděkovat za váš finanční dar, 1000,- sFr, a tím jste podpořili naši stavbu. Máme radost, že stavba stále pokračuje. Je to také kvůli Vaší velkorysé pomoci a pomoci ostatních dobrodinců.

Mnoho radostí z dobra, které konáte, ochranu Panny Marie Pomocnice křesťanu a Boží požehnání do dalších dnů přeje a vyprošuje

P. Emil Matuš, SDB

v Praze - Kobylicích, 4. dubna 2000

Pojištění

Kdysi žil jeden hodný člověk, který se jmenoval Romoletto a bydlel v domku na břehu Tibery. Jednoho jarního rána Romoletto uviděl, že mu řeka vystoupila až ke dveřím. Hustě pršelo a řečiště přetévalo hnědavou a divokou vodou.

Romoletto si pustil rádio a trochu se polekal. Ve zprávách totiž několikrát opakovali: "Všichni, kdo bydlí poblíž Tibery, musí opustit své příbytky - blíží se povodeň."

Romoletto byl velmi zbožný a měl velkou důvěru v Pána. Tak si klekl a začal se modlit.

"Pane, zachraň mě!"

V tom okamžiku uslyšel shora hlas.

"Neboj se, Romoletto. Já se o tebe postarám!" Byl to hlas Pána.

Romolletto se radostně zvedl a pustil se do každodenní práce, jako by se nic nedělo. V jedenáct hodin měl už vodu všude v domě kolem sebe, a tak vyšel po schodech do patra. Kolem jeli právě hasiči. Jeden z nich ho uviděl a zavolal: "Rychle pojd'te s námi! Tady je to nebezpečné!"

"Kdepak. Já mám to nejlepší pojištění!" odpověděl Romolletto a ukázal prstem na nebe.

Ve tři odpoledne voda vystoupila nad okapy a Romolletto před ní utekl do podkrovní. Jela kolem policejní lodě, ze které na něj volali: "Pojd'te rychle s námi! Voda stoupne ještě výš!"

Romolletto tvrdohlavě odmítal: "Já mám svou vlastní ochranku!"

V pět odpoledne voda vystoupila pod okapy a Romolletto vyšplhal na střechu. Kolem jel záchranný člun Červeného kříže, který hledal zbývající obyvatele. Marně se snažili Romolleta odvézt. Držel se komínu jako klíště.

"Já to nepotřebuju. Mám lepšího zachránce!"

Voda stoupala dál a deset minut před šestou Romolletto utonul.

Jakmile se octl v ráji, začal se vztekat. Šel za Pánem a protestoval: "Ty jsi řekl, že se o mě postaráš, a já jsem místo toho umřel!"

Pán se na něj dobromyslně podíval: "Ale já jsem se o tebe postaral, Romolletto. Poslal jsem ti tři lodě!"

Bruno Ferrero

Jdi i za mne

Jeden muž vždycky říkal své manželce:

"Jdi do kostela a pomodli se tam za nás oba."

Přátelům říkal:

"Já do kostela nemusím - manželka tam chodí za nás oba."

Jednou v noci se tomu muži zdál sen. Stál se svou manželkou před branou ráje a čekal, až budou vpuštěni dovnitř.

Po chvíli se brána pomalu otevřela a ozval se hlas, který řekl jeho manželce:

"Můžeš vstoupit za oba dva."

Žena vešla dovnitř a brána se za ní zavřela.

Na muže ten sen tak zapůsobil, že se probudil.

Ale největší překvapení čekalo na manželku, když se před ní v neděli ráno objevil se slovy: "Dnes jdu do kostela s tebou."

Bruno Ferrero

*To já, to já, to já, Pane, se potřebuju modlit,
jsem to já, já, já, Pane, já se modlit mám.*

*Ani matka, ani otec, ale já, Pane se potřebuju modlit.
Ani matka, ani otec, ale já, Pane, já se modlit mám.*

*Ani jáhen, ani šéf, ale já, Pane, se potřebuju modlit,
ani jáhen, ani šéf, ale já, Pane, já se modlit mám.*

*To já, to já, to já, Pane, se potřebuju modlit,
jsem to já, já, já, Pane, já se modlit mám.*

(Černošský spirituál)

František Pražský:

O zázraku u hrobu svatého Václava

(Polovina 14. století)

Téhož roku 1338 v svatvečer Přenesení svatého Václava stvořitel všeho Bůh ráčil pro zásluhy blaženého Václava k jeho slávě ukázat v Pražském hradě zázrak. Neboť, když jacísi muži, zběhlí v řemesle, mezi sebou rokovali, že by se měl slavit svátek svatého Václava, a jeden z nich pravil, že by neměli svátek onoho venkovana slavit, přidává různé urážlivá, skoro rouhavá slova, brzy oněměl a otupěl na jiných smyslech. Jeho společníci ho však nazitří přivedli k hrobu řečeného světce, položili ho na zem na způsob kříže, modlíce se za něho a dávající almužnu. Když hlava svatého Václava byla přinesena a vložena na jeho hlavu, silně vykřikl, jako kdyby byl těžce raněn, a v tom okamžiku se mu navrátilo původní zdraví a řeč; i vzdává díky svému Bohu a jeho slavnému mučedniku a vyznává přede všemi svoji vinu, konal za řečený hřích pravé pokání. Potom měli Němci našeho patrona ve větší úctě, neboť řečený muž byl z jejich rodu.

*Svatý Václave, vévodo české země,
kniže náš, pros za nás Boha,
svatého Ducha!
Kyrie eleison!*

To nejlepší je ticho, ve kterém žiji, rostu a vítězím - proti světu.

Johan Wolfgang von Goethe

Modlitba na prázdniny:

Modlitba k Panně Marii Matce Boží

Sv. František Saleský

Vzpomeň si nejsladší Panno, že jsi moje matka a já tvůj syn: že jsi mocná a já velmi ubohý, házlivý a slabý.

Prosím tě, milovaná Matko, ved' mě na všech mojích cestách a při moji práci.

Neříkej mi, podivuhodná Matko, že nemůžeš, protože tvůj milovaný Syn ti dal všechnu moc jak na nebi, tak i na zemi.

Neříkej mi, že nejsi povinná to dělat, protože ty jsi Matkou všech lidí a především jsi moje Maminka.

Kdybys nemohla, omluvil bych tě těmito slovy: ano, je moje maminka, miluje mě jako svého syna, ale nemá prostředky ani možnost.

Kdybys nebyla moji Matkou, měl bych trpělivost a řekl bych: má všechny možnosti pomáhat mi, ale bohužel, není moji Matkou, tedy mě nemiluje.

Ale ne, nejsladší Panno, ty jsi moje Maminka a ještě více jsi nejmocnější: jak bych mohl omluvit, jestli bys mi nepomohla a neposkytla mi posilu a svůj doprovod?

Vidíš dobře, maminko, že jsi nucena slyšet všechny moje prosby.

S úctou a ke slávě svého Ježíše, přijmi mě jako své dítě, nedívej se na moji bídu a na moje hříchy. Vysvobod' mou duši i mé tělo ode všeho zlého a dej mi všechny ctnosti, především pokoru. Daruj mi všechny dary, všechna dobra, všechny milosti, které se líbí Nejsvětější Trojici: Otci, Synu i Duchu Svatému. Amen.

* * * * *

Je důležité, jakým způsobem se co řekne

Jednoho rána si kalif Hárún al Rašíd jako obvykle zavolal vykladače snů, aby mu vyložil sen, který se mu v noci zdál.

"Zdalo se mi, že mi jeden po druhém vypadaly všechny zuby. Co si o tom myslíš?"

"Pane, to není dobré znamení. Ten sen znamená, že všichni tvoji příbuzní zemřou a ty zůstaneš sám," řekl vykladač.

Kalif se zachmuřil. Výklad snu ho tak rozčilil, že milého vykladače vyhnal z paláce a dal si zavolat jiného. Ten mu odpověděl:

"Pane, to je dobré znamení. Ten sen znamená, že budeš žít dlouho, a přežiješ dokonce všechny své příbuzné."

Kalif si spokojeně mnul ruce: "To byl ale dobrý sen," a dal vykladači, který mu to tak pěkně vyložil, sto denárů. Pak si zavolal vezíra a přikázal mu, aby našel prvního vykladače a omluvil se kalifovým jménem. Konec konců mu řekl totéž jako ten druhý, ale zvolil špatná slova.

*I ta nejpalcivější pravda se dá říct jemně.
Vlidnost je inteligencí srdce.*

Brunno Ferrero

* * * * *

Žádná katastrofa

Jednoho krásného dne budeš starý, jestliže tvé dny neukráti těžký úraz, srdeční infarkt nebo smrtelná nemoc.

Ale k čemu to je, když tě ve stáří přepadnou nemoci jako ty egyptské rány: loupání v zádech, revmatismus ve všech údech; jsi ochrnutý, nemůžeš se pohybovat, paměť je špatná, oči slabé, málo slyšíš.

A tak jsi sám, odříznut od všeho dění, osamělý.

Stroje, které jsou již neproduktivní, putují do starého železa.

Ale co s lidmi, kteří se již nemohou podílet na pracovním procesu?

Co pro ně udělat, aby i nadále zůstali šťastnými lidmi?

To záleží na okolí, na rodině, na přátelích a známých, na sociálním zabezpečení starých lidí, na jejich penzi.

Ale velkým dilem to záleží také na tobě!

Musíš se učit stárnout. Být starý není žádná katastrofa.

Dny tvého stáří nemusí být nešťastné.

Uč se stárnout
s mladým srdcem.
To je celé umění!

V první polovině roku 2000 nás předešli na věčnost:

Němec František
Holeček Antonín
Jaromír Novák
Irena Wetzchenwald- Jánská
Pavel Gruncel
Miluše Rezková
Zdena Dvořáčková

Všechny po jejich rozloučení s tímto světem jsem odporoučel Ježíši Kristu v oběti mše svaté. Ježíš Kristus ukřižovaný a zmrtvýchvstalý je naší neochvějnou jedinou nadějí na setkání s ním v Jeho Království.

HLAS MISIE

Juli-September
2000

Jahrgang XXVIII

Nr.4-5

Katholische Mission für Tschechen, 01/241 50 25 i Fax
P.Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich
Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich
Abo: 7.- sFr. Jährlich: 6x

23. září - vzpomeneleme našeho národního svěťce sv. Václava ve Winterthuru v 18 hod.

24. září - Luzern v 10 hod. A v Curychu v 19.00 hod.

28. září - v 19.45 - ve čtvrtek v kostele sv. J.Boska

1. října - v Rüti -Tann - v 9.15 hod.

6. - 14. října nejsem ve Švýcarsku.

Pozvání na podzimní tábor do Sv.Martina v Casies pro rodiny s dětmi
od 6. - 14. října. Informace podají manželé Němečkovi: tel.: 01-9373347

Podzimní duch.obnova v Quartenu se koná 20 - 22. října 2000
s Otcem Vladimírem Tomečkem SJ z Brna, který vás dobře oslovil i zasel dobré
myšlenky do vašich srdcí už před rokem.

Reservujte si pro duchovní obnovu tyto 2 dny. Rozesíláme přihlášky.

28. - 29.října se konají bohoslužby všude za naši starou vlast.

Zvláštní upozornění!

Počet odběratelů Hlasu misie klesl pod 1000 kusů výtisků, posíláme celkem 920 kusů, to znamená zvýšení poštovního zatím na dvojnásobek. S požadovanou cenou za poštovné rozhodně nelze vyjít. Hledáme řešení, že spojujeme dvě čísla dohromady.

Prosím, kdo si nepřeje zasilání Hlasu misie, vložte do obálky a pošlete zpět. Děkuji.

A Z B

8004 Zürich

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr. 99 , 8004 Zürich

Pravidelné české bohoslužby

- Zürich** každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v 18 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Tann: každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern: každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinstr.26
Aarau: každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern: každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke

Každý čtvrtek SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá. po ní modlitba růžence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109. Zürich.

První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce, v 19.30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Červenec - srpen - září

30. června - **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.** Mše sv. V kostele Božsk.Srdce v 19,30

2. července - mše sv. V Rüti -Tannu v 9.15 hod.
3. - 7. července nejsem ve Švýcarsku. 1. pátek není mše sv.
9. července - mše sv. - Bern v 9 hod.
16. července - Aarau v 10 hod. Jako obvykle.
20. července - čtvrtek je bohoslužba u sv. J.Boska v 19.45 v sále italské misie. 1.poschodí.
27. července - bohoslužba v 19.45 v kostele Jana Boska
29. července - 25. srpna nejsem ve Švýcarsku - prázdniny

26. srpna - ve Winterthuru v 18. hod. Začínají naše pravidelné bohoslužby.
27. srpna - Luzern v 10 hod.
- v Curychu v 19 hod. zase se uvidíme po prázdninách.
31. srpna - čtvrtek. začínají pravidelné čtvrteční bohoslužby v 19.45 v kostele J. Boska

1. září - 1. Pátek v 19.30 v kostele Božsk. Srdce v Mariánské kapli.
3. Září - Rüti-Tann - 9.15 hod
10. září - Bern - bohoslužba v 9 hod.
17. září - Aarau v 10 hod.
21. září - 3. čtvrtek v měsíci - mše bude vždy v sále it.misie v 1. poschodí. V 19.45 hod.